

298

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

LISTOPAD 2017

Drazí farníci.

Na konci měsíce listopadu dospějeme k závěru celého liturgického roku, který je pokaždé jakoby korunován slavností Ježíše Krista Krále. Tato oslava by mohla v někom vyvolávat triumfalistický dojem katolické Církve, ale právě opak je pravdou. Věříme a vyznáváme, že Ježíš Kristus je Syn Boží, který sestoupil na naši zem, aby vydal nejautentičtější svědectví o životě jediného pravého Boha. Zároveň nám ale vždy znovu a znovu připomíná, že nepřišel jako vládce, který si chce udělat ze všech ubohé služebníky a otroky, ale jako

ten, který chce sloužit a dát svůj život za všechny (srv. Mt 20,28).

V tom je právě největší vítězství a velikost Boží, že nepřichází jako obávaný a hrůzostrašný panovník, ale jako služebník – Syn Boha, který chce udělat vše pro záchranu jednoho každého člověka, a to i za cenu oběti vlastního života. Vítězství, moc a sláva Boží nespočívá v ponižování lidské důstojnosti anebo ukazování její nedokonalosti a pomíjivosti, ale její přijetí a přetvoření skrze svou oběť na kříži. Jediným pravým trůnem Boha je kříž. Z lidského hlediska je to nepochopitelné a ve své podstatě i nepřijatelné, ale z Božího pohledu se právě zde uskutečňuje přemožení ubohosti světa raněného a zotročeného hříchem a potvrzuje se definitivní vítězství milosti a lásky nad zlem a nenávistí.

Ano takto vítězí Bůh a tímto způsobem zachraňuje člověka dokonce před ním samotným. Proto postavu Krista Krále nevnímáme jako příklad falešného triumfalismu, ale jako příležitost k uvědomění si, jakým způsobem se máme i my snažit uskutečnit vládu Boha na zemi. „Chceme-li proto, aby v nás kraloval Bůh, ať v našem smrtelném těle nevládne hřích. Umrtnujeme naopak své pozemské údy a přinášíme ovoce Ducha, aby se v nás Hospodin mohl procházet jako v duchovní rajské zahradě a aby v nás kraloval on sám se svým Kristem sedícím v nás po pravici Otcovy duchovní moci, o níž prosíme. Ať tu sedí, dokud se všichni jeho nepřátelé, kteří jsou v nás, nestanou podnoží jeho nohou a dokud z nás nezmizí každá jiná vláda, síla a moc“ (Z pojednání o modlitbě od kněze Origena). Je třeba usilovat, aby v nás opravdově vládl Bůh, a tím budeme moci přispět k tomu, aby On také kraloval v tomto světě. Šířit Boží království na této zemi je možné jedině tehdy, pokud my sami budeme usilovat o nadvládu Boží v nás.

To vše je velice úzce spojeno se slavností Všech svatých, kterou tento měsíc otevíráme, a též i s památkou všech věrných zemřelých, kteří nám připomínají Boží spravedlnost. Sv. Pavel v listě Římanům píše: „Všichni přece budeme stát před Božím soudem. Vždyť v Písmu se říká: 'Jako že jsem živ, praví Pán, přede mnou poklekne každé koleno, a každý jazyk bude velebit Boha.' A každý z nás tedy bude muset sám za sebe vydat Bohu účty“ (Řím 14, 10-11). Ježíš Kristus jako pravý Král bude tím jediným a nejvyšším spravedlivým soudcem, se kterým se jednou při našem skonání setkáme a který bude jako Král soudit celý náš život. Jeho moc sahá až za hranice čistě pozemského života, a proto setkání s ním bude rozhodující pro naše věčné přebývání v jeho slávě nebo odsouzení k životu bez něho. Proto nám tato slavnost ještě s větší intenzitou připomíná nejdůležitější okamžik našeho života – smrt – a zároveň nás přímo burcuje k intenzivnějším modlitbám za naše zemřelé, kteří jsou odkázáni na Boží milosrdenství, které jim můžeme našimi prosbami a obětmi zprostředkovat.

Tímto způsobem dokazujeme našim drahým zemřelým skutečnou lásku, kterou k nim máme a která sahá až za hrob, neboť spojení s nimi nekončí, ale jenom se mění. Kéž nám připomenutí omezenosti našeho pozemského života pomůže k novému obrácení a posilnění naší víry, že Ježíš Kristus je jediným pravým Pánem a Králem, ale zároveň i Životem, bez kterého není možné mít život věčný.

V modlitbě vás provází a všem žehná

Vít Uher

LISTOPD 2017			
I	st	VŠECH SVATÝCH	slavnost
2	čt	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
3	pá	30. týden v mezidobí, sv. Martina de Porres	první pátek
4	so	sv. Karla Boromejského	památka
5	ne	31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
6	po	31. týden v mezidobí	
7	út	31. týden v mezidobí	
8	st	31. týden v mezidobí	
9	čt	Posvěcení Lateránské basiliky	svátek
10	pá	sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	památka
11	so	sv. Martina, biskupa	památka
12	ne	32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
13	po	sv. Anežky České, panny	památka
14	út	32. týden v mezidobí	
15	st	sv. Alberta Velikého	
16	čt	sv. Markéty Skotské, sv. Gertrudy	
17	pá	sv. Alžběty Uherské, řeholnice	památka
18	so	Posvěcení basilik sv. Petra a sv. Pavla	
19	ne	33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
20	po	33. týden v mezidobí	
21	út	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	památka
22	st	sv. Cecílie, panny a mučednice	památka
23	čt	sv. Klementa I., sv. Kolumbána	
24	pá	sv. Ondřeje Dung-Lac, kněze, a druhů, mučedníků	památka
25	so	sv. Kateřiny	
26	ne	34. a poslední neděle v mezidobí – JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	slavnost
27	po	34. týden v mezidobí	
28	út	34. týden v mezidobí	
29	st	34. týden v mezidobí	
30	čt	sv. apoštola Ondřeje	svátek

dušičková pobožnost na Olšanském hřbitově

čtvrtek 2. 11. v 15.00 u centrálního kříže
na Olšanském hřbitově,
následně v 16.00 mše sv. v kostele sv. Rocha
možnost získání plnomocných odpustků
pro duše v očistci od 1.–8. 11. za těchto
podmínek:
návštěva hřbitova a pomodlit se za zemřelé,
přijmout Nejsv. Svátost a pomodlit se na úmysl
Sv. Otce a být v milosti posvěcující, tedy bez
těžkého hříchu.

mše sv. o památce všech věrných zemřelých – 2. 11.

16.00 – mše sv. u Sv. Rocha
18.00 – mše sv. u Sv. Prokopa – zpívá
chrámový sbor při kostele sv. Františka z Prahy I

výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

čtvrtek 2. 11. 2017 po mši sv. do 20.00 – Sv. Prokop
úterý 28. 11. v 17.30 v kostele sv. Anny

přenos mše sv. do rozhlasu stanice Vltava

neděle 5. 11. v 9.00 !!! kostel sv. Prokopa

sbírka na splátku úvěru

neděle 5. 11., všechny kostely

setkání hledajících

pondělí 6., 13., 20. a 27. 11. v 19.00, farní centrum

úklid kostelů

sobota 11. 11. v 8.00 mše sv. a po ní úklid
Sv. Prokop

setkání malá dogmatika

středa 1., 8., 15., 22., 29. 11. v 19.00
farní centrum

setkání malá liturgika

pondělí 6., 13., 20. a 27. 11. – 18.45 farní centrum

sbírka na charitní činnost v arcidiecézi

neděle 12. 11., všechny kostely

koncert pro Strom splněných přání

sobota 25. 11. v 17.00
Atrium na Žižkově, Čajkovského 12

mše sv. v tridentském ritu

pondělí 4. 12. v 18.00 u sv. Rocha

Milí farníci,

rád bych se s vámi podělil v několika řádcích o další měsíc strávený na studiích v Římě. Máme již za sebou první měsíc výuky. Do školy chodím moc rád. Seminář je vzdálen přibližně 20 minut od Lateránské univerzity. Na fakultě máme také kapli, kterou pravidelně navštěvuji alespoň na krátkou chvíli. Pak je pro mě velkým zážitkem náš třídní kolektiv. V týdenním programu si nacházím místo také na sport. Rád běhávám a v pátek nás čeká už tradiční fotbal, na který přicházejí také někteří moji spolužáci. Každý v semináři je odpovědný za nějakou službu. S mým spolubratrem, shodou okolností také Mírem pocházejícím ze Slovenska, máme na starost péči o kapli. Každé pondělí máme večerní setkání s naším otcem rektorem, který nám předává své bohaté pastorační zkušenosti. Pravidelně v úterý večer máme setkání s naším otcem spirituálem. Na tomto setkání se věnujeme duchovní četbě a společnému sdílení. No a vždy v sobotu máme úvod do nedělní liturgie, na kterém se snažíme více porozumět liturgickým čtením následující neděle.

Milí farníci, prožíváme krásné dušičkové období. Máme možnost vyprosít pro naše drahé zemřelé velké milosti. Díky naší víře se s nimi můžeme propojit v modlitbě, poděkovat, možná poprosit o odpuštění a říct jim to, co zůstalo nevyřčeno. A to vše ve světle svíce, ve světle naděje na vzkříšení, na věčný život... Ale také můžeme pamatovat na ty, na jejichž hrobech nezasvítala již dlouhá léta žádná svíce. I oni nás potřebují... Požehnané chvíle.

Se srdečným pozdravem

Miro

Flux Miroslav

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z promluvy Sv. otce Františka

o svátku Povýšení svatého Kříže 14. září 2017

O dvou protikladných pokušeních ve vztahu ke Kristovu kříži

Ve svém kázání na svátek Povýšení svatého kříže varoval před dvěma protikladnými pokušeními ve vztahu ke Kristovu kříži. Prvním je uvažování o Kristu bez kříže, takže se stává pouhým duchovním učitelem; druhým pokušením je uvažovat o kříži bez Krista, takže postrádá naději a stává se z něho jakýsi duchovní „masochismus“.

Jádrem papežovy reflexe bylo „tajemství lásky“ zjevené Kristovým křížem. Liturgie o něm mluví jako o vznešeném stromu věrnosti. Chápat jej však není snadné, předeslal papež v úvodu. „Pouze kontemplací se lze dobrat tohoto tajemství lásky. Ježíš, jak praví dnešní evangelium (Jan 3.13-17), používá při jeho vysvětlování Nikodémovi dvě slovesa: vyvýšit a sestoupit. Ježíš sestoupil z nebe, aby nám umožnil vystoupit do nebe. Toto je tajemství kříže,“ zdůraznil Petrův nástupce. V prvním čtení z listu Filipánům (2,6-11) vysvětluje toto tajemství sv. Pavel, který zdůrazňuje, že se Ježíš ponížil a byl poslušný až k smrti.

„Toto je Ježíšův sestup: až na dno, k pokoření. Z lásky se zřekl sám sebe a proto Jej Bůh povýšil a vyvýšil. Jedině, dokážeme-li pochopit tento jeho sestup až na konec, můžeme chápat spásu, kterou nám mystérium lásky nabízí.“

Není to snadné, podotýká znovu papež, protože stále existují pokušení brát v úvahu jen jednu polovinu a ne druhou. Svatý Pavel proto důrazně vytýká Galaťanům, že podlehl pokušení nevstoupit do tajemství lásky, nýbrž vysvětlovat je. Had obloudil Evu a v poušti otrávil Izraelity; oklamává iluzí Krista bez kříže anebo kříže bez Krista.

„Kristus bez kříže není Pán. Je učitelem a nic víc. Tím, kterého bezděčně asi hledal Nikodém. To je pokušení říkat si »Ano, Ježíš je tak dobrý učitel«, postrádá však kříž. »Kdo vás to uhranul« touto představou, zlobí se Pavel (srov. Gal 3,1), poněvadž je prezentován Ježíš Kristus, ale nikoli Jeho ukřižování. Druhým pokušením je kříž bez Krista, úzkost z uvíznutí dole, v ponížení, pod tíhou hříchu a bez naděje. Je to jakýsi druh duchovního »masochismu«. Jedině kříž, ale bez naděje, bez Krista.“

Kříž bez Krista – pokračoval Svatý otec – by však byl tragickým mystériem, jako je tomu v pohanských tragédiích.

„Kříž je tajemstvím lásky, kříž je věrný, kříž je vznešený. Můžeme si dnes každý vyhradit pár minut a položit si otázku: je pro mne ukřižovaný Kristus tajemstvím lásky? Následuji Ježíše bez kříže, tedy duchovního učitele, který naplňuje útechami a dobrými radami? Následuji kříž bez Ježíše a neustále si stěžuji v onom duchovním »masochismu«? Nechávám se uchvátit tímto tajemstvím ponížení, naprostým sebezřeknutím a Pánovým vyvýšením?“

Pán ať nám udělí milost – končil papež – abychom toto tajemství lásky nikoli pochopili, nýbrž pronikli. A potom srdcem, myslí, tělem a vším něco pochopíme.

PhDr. Vladislava Holzapfelová, Ph.D. (35) loni obhájila disertační práci o funerálním umění a můžete se s ní setkat nejen na exkurzi po Olšanských hřbitovech. Ve volném čase se věnuje sborovému zpěvu. Žije na Žižkově a momentálně ji nejvíce zaměstnává péče o dva syny.

Co Vás motivovalo ke studiu dějin křesťanského umění?

Pro pochopení dějin umění je důležité pochopit umění křesťanské. V podstatě od ranného křesťanství nelze oddělit umění od křesťanství. Jde to ruku v ruce s Biblií, aby pak člověk mohl obrazy a sochy vůbec přečíst. Důležitá je i znalost latiny a církevních dějin.

Hřbitovní architektura bývá často na okraji zájmu. Čím si to vysvětlujete?

V současné společnosti je obecně smrt a vše s ní spojené tabu, o kterém se lidé raději nechtějí bavit. Já se setkávám s tím, že si o mě lidé myslí, že jsem morbidní. Je potřeba si uvědomit, že smrt k životu patří. Nutno však podotknout, že se v poslední době téma posledních věcí člověka objevuje ve veřejné diskusi v celé škále podob od sociologických průzkumů po výstavy funerálního designu.

V čem jsou Olšanské hřbitovy výjimečné?

Se svou historií, která započala velkou morovou epidemií v roce 1680, jsou zrcadlem celé řady aspektů naší historie včetně vývoje funerálního umění. Odhadem je zde pochováno na 2 mil. zesnulých, což společně s monumentální rozlohou činí toto pohřebiště největším ve střední Evropě. Je zde také pochována nepřehledná řada významných osobností. Pro mě osobně je pak atmosféra zde mnohem působivější než na Vyšehradě.

Nastal dušičkový čas. Co je její specifickou?

Už Keltové věřili, že v tento čas se stírá hranice mezi živými a mrtvými. Katolická církev pak tento svátek institucionalizovala v 10. století. Pro řadu lidí je toto období příležitostí nejen zavzpomínat na své blízké zesnulé, ale také meditovat nad životem a smrtí, která čeká každého z nás.

Alexandra Navrátilová – Narození a smrt v české lidové kultuře. Lidové zvyky a obyčeje při zlomových okamžicích lidské existence. Autorka, významná brněnská etnoložka, se zabývá okamžiky lidské existence – narozením a smrtí – s nesmírným bohatstvím zpěvů, obřadů a pověr, jejichž analýzou autorka dospívá k hlubokému pohledu do myšlení českého lidu.

O symbolice na hrobech byste dokázala povídat jistě dlouho. Které symboly se objevují na náhrobcích nejčastěji? Co vyjadřují?

Symbolika na náhrobcích, na kterou narazíme na novodobých hřbitovech u nás, je směsicí symbolů, které bychom mohli zjednodušeně rozdělit do 3 skupin. Za prvé to jsou symboly křesťanské, jako je nejčastěji kříž, Ukřížovaný či skála. Zde je potřeba si uvědomit, že tyto motivy v sobě nenesou poselství smutku, nýbrž Kristovo vítězství nad smrtí a nadějí na spásu. Druhou skupinou jsou symboly pocházející již z dob předkřesťanských, kterými jsou hlavně rostliny a zvířata, či různé předměty spojené s antickou tradicí pohřbívání. Například makovice symbolizuje věčný spánek, protože odvar z máku má uspávací účinky, šiška symbolizuje život věčný, což vysvětluje podobu dušičkových věnců. Třetí skupinu tvoří symboly spojené s českým národním obožením, jako jsou například lipové lístky či lvi.

Lze mluvit o nových trendech i v pohřbívání?

V dnešní době už u nás kremace převyšuje ukládání do země. S tím ale souvisí jisté odosobnění a sterilita, které si lidé konečně začali uvědomovat. Ti, pro které není jasnou volbou pohřeb v kostele, začali pocítovat potřebu duchovního rozměru rituálu posledního rozloučení. Přišla řada alternativních způsobů pohřbu, jako je například sypaní popele ke kořenům stromů. Přichází též renesance funerálního umění či snaha zachraňovat rozpadající se náhrobní skvosty, s čímž také souvisí například projekt Adopce hrobů.

Jakou knihu jste si pro čtenáře připravila?

Alexandra Navrátilová – Narození a smrt v české lidové kultuře.

-im-

Strom splněných přání 2017

Vánoční akce Farní charity Žižkov

Přijďte splnit jedno vánoční přání navíc

Strom splněných přání je světově rozšířená charitativní akce na podporu lidí v těžké osobní nebo sociální situaci. Již šestnáctým rokem pomáhá farní charita Žižkov těmto lidem prožít Vánoce radostněji.

Vše funguje na jednoduchém principu. Na benefičním koncertě si zájemci vyberou některé z vánočních přání potřebných v podobě andílka s textem přání. Po jeho zakoupení a zabalení je předají organizátorům, kteří dárky následně rozvezou těm, pro které je pomoc určena. Pomoc, kterou můžete poskytnout je přímá.

Letos již po šestnácté

Letošní benefiční koncert pod názvem „Pomáhejte s námi“ se koná 25.11. v 17:00 v Atriu. Na koncertě vystoupí sólisté Státní opery Praha Jana a Václav Siberovi. Pokud se rozhodnete zapojit, po koncertě si vyberete konkrétní přání konkrétního člověka, koupíte mu dárek, o který si napsal, a zabalený jej přinese 3., 10. nebo 17. prosince po mši cca v 10:30 do kostela sv. Prokopa na Sladkovského nám.

Komu budeme letos nadělovat:

Maminkám a dětem v Domově sv. Vincenta de Paul v Dolním Podluží, kde poskytují sociální službu osamělým rodičům nebo těhotným ženám s handicapem.

Služba je určena osobám v tíživé sociální situaci, která je spojena se ztrátou bydlení. Handicap může být v oblasti mentální, duševní, kombinované, může se jednat o zdravotní nebo sociální znevýhodnění a takoví rodiče většinou končí v ústavě a děti jsou jim odebrány s odůvodněním, že své děti

nejsou schopni sami vychovávat. Díky péči a podpoře, která je jim zde věnována, mohly některé maminky se svými dětmi pokročit dál a žít samostatněji v chráněném bydlení.

Proto v Domově chtějí i další rodiče připravit k samostatnému bydlení, aby byli schopni obstat v běžném životě a hlavně být se svými dětmi, pro které je vazba na vlastní rodiče důležitá.

Stařečkům a stařenkám v Charitním domově ve Staré Boleslavi. Posláním domova je zajistit obyvatelům potřebnou péči odpovídající jejich zdravotnímu stavu, a přitom jim umožnit žít jejich běžným způsobem života a uspokojovat jejich fyzické, duševní a duchovní potřeby.

Velmi chudým početným rodinám, osamělým matkám i několika invalidním seniorům, žijícím v sociálně vyloučeném prostředí, ve velice primitivních podmínkách, o něž se starají řádové sestry, které nám zprostředkovaly kontakt a tlumočily jejich přání.

Přání bývají velmi skromná a praktická. Většinou potřebují zimní oblečení, školní pomůcky nebo základní vybavení – nádobí, prášek na praní, plínky pro děti.

Když uděláte na Vánoce radost někomu, koho vlastně vůbec neznáte, budou i vaše svátky radostnější a početnější.

Václava Hilbertová

Opravdově a naplno

Sv. Karel Boromejský

Ačkoli se Karel dostal do Říma do služeb papeže protekci (papežem byl v té době jeho strýc, Pius IV.) a navíc ve velmi útlém věku (21 let), nezachoval se jako mnoho jiných, kteří si ve svých funkcích jen plnili vlastní kapsy a užívali radovánek života. Úřad, který mu byl svěřen, zastával velmi zodpovědně a poctivě.

Tomuto přístupu nasvědčoval i celý jeho dosavadní život. Karel už ve 14 letech začal studovat práva na univerzitě v Pávií a studoval tak horlivě, že pro celkové vyčerpání musel studia jednou přerušit.

Za svého pobytu v Římě, ačkoli ještě nebyl ani knězem, pouze jáhnem, se zasazoval o reformy církve. Hodně se zapojoval do poslední fáze tridentského koncilu a následně o zavádění změn, které koncil nařídil. Sám vedl velmi asketický život, jedl a spal minimálně. Připravoval se na přijetí svátosti kněžství. Velmi brzy po vysvěcení přijal i vyšší svěcení na biskupa. Byl zvolen arcibiskupem milánským.

Mnoho jeho předchůdců si užívalo výhod tohoto titulu, ale málokdo pro diecézi něco opravdu dělal. Karel byl výjimkou. Přesvědčil papeže, aby ho uvolnil z povinností římské kurie, a přestěhoval se do svého sídelního města.

Dbal na obnovu celé své diecéze, zaváděl zde reformy tridentského koncilu, založil několik seminářů pro vzdělávání kněží, reformoval kláštery. Když se rozhodl zrušit klášter Humiliátů v Miláně, byl na něho místními mnichy dokonce spáchán atentát, kulka však minula cíl.

Ve své diecézi také ostře vystupoval proti vlivu protestantismu.

Aby získal finance pro své reformy, zakládání škol a jiných institucí, rozprodával postupně bohaté a nadbytečné majetky arcibiskupství.

Přestože trpěl vrozenou vadou řeči, vypracoval se a stal se velmi uznávaným kazatelem. Taktéž měl velkou úctu k Eucharistii.

V srpnu 1576 vypukla v Miláně epidemie moru a zatímco většina vysoce postavených činitelů utíkala, Karel zůstal a s odvahou se pustil do boje. Zaopatřoval umírající, obětoval finance na zajištění co nejlepší hygieny, dbal na její dodržování, zřizoval nemocnice. Už tak asketický život ještě zpřísnil, jedl pouze jednou denně.

Pro svou moudrost byl mezi všemi velmi vážený a mnoho lidí, i panovníků, si žádalo jeho rady, jak dokazuje dochovaná korespondence.

V posledním roce života už bylo hodně znát zhoršující se zdraví vlivem velké askeze a pracovního nasazení. I přesto ve své práci nepolevoval a až do poslední chvíle žil naplno pro druhé.

Zemřel vyčerpáním ve věku 46 let.

Jeho hrob se stal cílem mnoha poutníků. A když v roce 1606 při přípravě kanonizačního procesu otevřeli rakev, našli jeho tělo zcela neporušené.

Karel Boromejský (1538–1584)

Svatořečen 1. 11. 1610

Památky 4. listopadu

Panna Maria Guadalupská

Snědá Panna neboli La Morenita, jak ji v Mexiku a celé Latinské Americe nazývají, je vsudypřítomná. Její obrazy a sošky obklopené květinami zdobí luxusní byty právě tak jako chudé chatrče. Její obrazy najdeme i všude ve veřejných prostorách, restauracích, na nádražích, v továrnách a dílnách nebo třeba na zpětném zrcátku soukromých automobilů. Jsou i v každém kostele. Zbožňují ji i lidé na okraji společnosti u nichž by to možný každý nečekal. Rodiče po ní pojmenovávají své děti Lupe, Lupita, Gauda, Pita apod. Je proto vlastně překvapující, jak málo se toho o zjevení Panny Marie v Guadalupe v Mexiku nejen u nás, ale i v celé Evropě, ví.

Zeptáte-li se někoho, jaké je nejnavštěvovanější poutní místo na světě, pravděpodobně je umístí do Mekky. Někdo uvede Řím, jiný Fatimu nebo Lurdy. Málokdo však připadne na správnou odpověď: Guadalupe v Mexiku. Vždyť k Panně Marii Guadalupské do její baziliky proudí ročně již kolem 50 milionů poutníků.

Skoro 500 let starý obraz Panny Marie Guadalupské na obyčejné tkanině z agávových vláken představuje dodnes jednu z největších záhad naší doby. Záhadu, před kterou musela kapitulovat naše nejmodernější věda s doznáním, že vznik, uchování ani charakteristiku tohoto obrazu neumí nijak vysvětlit. Již po sto letech se počalo rýsovat, že je zde cosi podivného. Tilma, na které se obraz objevil, je plášt' utkaný z hrubých vláken jednoho druhu agáve zvaného maguey; pro naši představu – tato látka se používá i na výrobu pytlů na brambory. Právě další vědecké zkoumání odkrývá jen další a další záhady obrazu, který tu dle všeobecných pravidel už vlastně dávno vůbec neměl být.

První kontakty Evropanů s aztéckou říší se započaly na Velký pátek roku 1519, kdy u pozdějšího města Vera Cruz (dnešní Veracruz) přistálo 11 lodí pod velením španělského dobrodruha a conquistadora, hidalga Hernána Cortése, který následně s vojáky započal dobývání aztécké říše s jejími tehdejšími 8 miliony obyvatel. Cortés sledoval také úmysl „vyhladit starou modloslužbu aztécků a přinést víru v jediného pravého Boha a podporovat šíření katolické víry“. V jeho doprovodu však byli jen dva

kněží. Teprve v roce 1523 přišli do Nového Španělska, jak tehdy Španělé Mexiko nazývali, první tři františkáni z Gentu. O rok později přibýlo dalších dvanáct a v roce 1526 pak přišla první skupina dvanácti dominikánů.

Ale radostná zvěst evngelia zapustila náhle jako kouzlem kořeny v srdcích indiánů až po události v Guadalupe, jejíž počátek se datuje na 9. prosince 1531. Tohoto dne brzy ráno se pokřtěný ovdovělý 57 letý indián Juan Diego vydal pěšky ze své vesnice Tolpetlac na svou pravidelnou sobotní cestu do čtrnáct kilometrů vzdáleného města Tlatelolca, aby se zúčastnil mše a výuky katechismu. Byl jeden z prvních indiánů, který se i se svou ženou nechal od františkánů pokřtít. Od té doby co ovdověl žil u svého rovněž pokřtěného strýce Juana Bernardina.

Když kráčel podél pahorku Tepeyac, uslyšel odtud nejprve lahodnou hudbu a pak hlas, který jej volal dětským jménem – „Juanito, Juane Dieguito“. Proto rychle pospíchal na vrchol,

kde spatřil překrásnou mladou ženu indiánského vzezření a tmavé pleti. Stála na obláčku a byla oblečena do šatů, které zařily jako slunce. I kamení pod ní zařilo jako diamanty a kaktusy jako smaragdy. Sdělila mu, že je svatá Panna Maria, Matka jediného pravého Boha, a přikázala mu, aby šel k biskupovi a vyjevil mu její naléhavé přání. Chtěla, aby pro ni byla na Tepeyacu zbudována kaple, neboť tam chtěla všem projevovat svůj soucit, dobrotu a pomoc.

Biskup Zumárraga, františkán, ho sice vlídně přijal, ale přestému Indiánovi samozřejmě nevěřil a zdvořilým způsobem ho nakonec odbyl. Večer se zklamaný Juan při svém návratu opět setkal na pahorku s Pannou Marií a prosil ji, aby za biskupem poslala někoho vlivného a urozeného, komu biskup spíš uvěří.

převzato: MRÁČEK, Pavel K. Guadalupe: největší poutní místo světa. Praha: Knižní klub, 2016. Universum (Knižní klub)

Pokračování v příštím čísle

Zpráva z farnosti

Od začátku nového školního roku 2017/2018 přibýli do naší farnosti noví malí ministranti. Jsou jimi Jiřík Hoch a Daniel Brabec. Jiříkův starší bratr Honza již ministruje od minulého roku a také dva starší Danielovi bratři Mikuláš a Vilém ministrují v naší farnosti již delší dobu. Jsem velice rád, že se řady ministrantů rozrůstají a přibývá těch, kteří chtějí sloužit u oltáře, což není nikde povinnost, ale vždy zůstává určitým privilegiem.

Děkuji rodičům, že v tomto svoje syny podporují, a přeji našim ministrantům hodně Boží pomoci a pomoci pro celý školní rok i celý život.

P. Vít

178. ŘEHOŘ IX.

(1227 – † 1241)

Vlastní jméno nebo rod:	Hugo de Segni
Původ:	Itálie
Datum narození:	cca 1145
Místo narození:	Anagni, Itálie
Datum zvolení:	19. 3. 1227
Datum úmrtí:	22. 8. 1241
Místo úmrtí:	Řím, Itálie
Místo pohřbu:	Řím, basilika sv. Petra
Pontifikát:	14 roků, 5 měsíců

Konkláve jej zvolilo papežem 19. března 1227 a vysvěcen byl o dva dny později. Okamžitě začal císaři Fridrichovi II. připomínat neodkladnou lhůtu pro odjezd křížové výpravy. Při seskupování vojska však nastaly závažné technické problémy, navíc vypukla epidemie, kterou se nakazil sám císař. Přesto vyplul, ale v Otrantu musel zastavit. Ke konečnému uzdravení odjel do lázní v Pozzuoli. Fridrich II. Štaufský ale nakonec k Jeruzalému vyrazil a dohodl se sultánem odstoupení Jeruzaléma, Betléma a Nazaretu na deset let. Nechal se korunovat jeruzalémským králem a již v roce 1229 byl zpět v Itálii. 23. července 1230 uzavřeli Řehoř a Fridrich smír. O zprostředkování tohoto míru se ve velké míře zasloužil Heřman ze Salzy, velmistr Řádu německých rytířů a významný diplomat. 28. srpna byla Fridrichova klatba zrušena.

Císař ale smír porušil, když útočil na lombardská města. Také vydal nový zákoník pro Sicilské království, který upevňoval královskou vládu na úkor církevního majetku. Proto byl Řehořem podruhé exkomunikován a v roce 1239 na něj uvalil klatbu. To vyvolalo mezi papežem a císařem de facto válku. Obě strany se vzájemně napadaly. Papež byl již značně starý, přesto neustoupil. Když 22. srpna 1241 Ře-

hoř IX. zemřel, udělal Fridrich II. veliké gesto a přestal obléhat Řím.

V roce 1232 ustavil Řehoř IX. inkvizici. Jeho papežská bula z 20. dubna téhož roku je světila dominikánům. Zasahovala proti přeštokům jak věroučným, tak mravním, takže mnozí lidé byli zbaveni života spíše za bestiální zločiny než za herezi.

Podporoval žebravé řády (cisterciáci, dominikáni, františkáni) a od jeho dob se stalo pravidlem, že biskupové musí pravidelně navštěvovat papeže a informovat ho o své diecézi. Toto pravidlo je dodnes platné. Projevoval činnost i v oblasti práva. Z jeho iniciativy vzniklé dílo Liber Extra se stalo základem korpusu kanonického práva.

Řehoř IX. také uzákonil vyučovací osnovy pro farní školy, které se staly prvními osnovami pro základní školství na světě.

Řehoř IX. svatořečil Františka z Assisi (1228), Antonína z Padovy (1232), Dominika Guzmána (1234) a uherskou princeznu Alžbětu Durynskou (1235). Také vydal dispozici, díky níž bylo svatořečení výhradním právem Svaté stolice.

zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi, internet Wikipedie

Z vyšehradské rotundy sv. Martina jsme vyrazili pátrat po dalších stavbách tohoto typu, které bychom mohli v Praze nalézt. Pokud se při našem hledání nepřesuneme v čase hlouběji do minulosti, nacházíme na území hlavního města celkem čtyři doposud stojící rotundy a dále několik pozůstatků dalších rotund, nahrazených v běhu času novějšími, obvykle většími stavbami. Rotundám zaniklým nebo jen velmi torzálně dochovaným se budeme věnovat později. V tomto čísle se vydáváme z Vyšehradské skály směrem na sever, abychom poznali rotundu, která se, poněkud skryta stranou od rušnějších ulic, dochovala na území Nového Města pražského.

Rotunda sv. Longina

Vás pravděpodobně zaujme dříve, než ji spatříte, již svým naprosto neobvyklým patrociniem (tedy zasvěcením). Longin je jméno, které bylo v legendách dáno římskému vojákovi (v evangeliích bezejmennému), který na Golgotě kopím probodl Ježíšův bok. Jméno je odvozeno od řeckého názvu pro kopí (lonché). Úcta ke sv. Longinu se u nás rozšířila za vlády císaře Karla IV., který učinil z Prahy hlavní město Evropy nejen politicky, ale i nábožensky, byl totiž nesmírně pilným a cílevědomým sběratelem svatých ostatků. Do jeho vlastnictví se dostalo také svaté kopí, které bylo součástí korunovačních klenotů císařů svatě říše římské zřejmě již od dob Karla Velikého.

Rotunda tedy dostala nové zasvěcení podle všeho až v době Karla IV., který rozšířil Prahu o Nové Město, pro něž byly vybudovány dva velké farní kostely. Jeden z nich, zasvěcený sv. Štěpánu, byl postaven v těsné blízkosti rotundy a předpokládá se, že právě sv. Štěpánu mohla být rotunda původně zasvěcena. Byla kostelem starobylé osady Rybníček, která zde existovala snad již od 10. století. Tato rotunda je ze všech v Praze dochovaných nejmenší. Tvoří ji poměrně vysoké válcové těleso lodi završené kupolí a osvětlované shora

lucernou a apsida uzavřená konchou. Rotunda byla v baroku rozšířena přístavbou obdélné lodi, ta byla zbourána v roce 1845 při vybudování ulice Na Rybníčku. Samotnou rotundu se podařilo díky zásahu kulturní veřejnosti zachránit. Při barokních úpravách byla v interiéru dosti necitlivě posunuta apsida tak, aby se nacházela přesně v ose naproti přístavbě. Baroko si totiž velice líbilo v oslových průhledech, mimochodem právě od doby barokní se do většiny našich kostelů vstupuje od západu, tedy přímo v ose kostela s přímým pohledem na oltář. Ve středověku se do většiny kostelů vstupovalo z boku.

Při pohledu zvenčí působí trochu podivně kombinace omítaných a rezných kamenných ploch na plášti rotundy. Omítka je ponechána tam, kde se nedochovalo původní kvádrové zdivo vlivem mladších zásahů. Za pozornost stojí kombinace pískovcových a opukových kamenů, vytvářející zajímavý „pruhovaný“ efekt. Jen při bližším pohledu si můžete povšimnout také iluzivního kvádrování, které nerespektuje velikost skutečných kamenných kvádrů. Mělo navodit dojem, že stavba je postavena z kvádrů podstatně větších.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2017–2018 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – čtvrtek 15.30 (P. Vít Uher), místnost A
- 5.–7. ročník ZŠ – středa 16.30 (Jakub Kroneisl), místnost B
- 8.–9. ročník ZŠ + středoškoláci – středa 16.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: www.farnost-zizkov@efara.cz

Milada-Provinska@seznam.cz;

barbara.katerina@gamil.com

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající každé pondělí 19.00–20.15

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

každý první čtvrtek v měsíci u Sv. Prokopa po mši sv. do 20.00 a poslední úterý v měsíci u sv. Anny od 17:30 do 18:00

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektořka formou tréninkových eviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá druhá sobota 8.00–11.00

Každou druhou sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava každou středu od 19.00, která může vyústit v přijetí svátosti křtu o Velikonocích 2018.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby Vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale mnohem víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uhrem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě potřeby se obraťte kdykoliv na P. Víta Uhra (731 625 910), který vám udělí pomazání nemocných ať již při návštěvě doma nebo v nemocnici..

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejhodnější termín v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Zájemci ať se přihlásí u P. Víta Uhra, tel. 731 625 910.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00⁴⁾			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁵⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordináři, 4krát ročně v tridentském ritu v kostele sv. Rocha

²⁾každé poslední úterý v měsíci 30 minut přede mši eucharistická adorace

³⁾v červenci a srpnu mše sv. nejsou, v době adventní zpíváme roráty

⁴⁾každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. eucharistická adorace do 20.00

⁵⁾vždy druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	8.30–11.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P.Vít Uher

mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 9. 2017	
výše dluhu (úvěr)	3 672 261,79 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (říjen 2017):	15 260 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat